

BILLY BONES

DE TEMPELJAGERS

BOEK 5
HET LIED VAN
DE WOESTIJN

MICHAEL REEFS

'Ik ben niet
zo'n lezer, maar
dit heeft mijn lees-
leven veranderd!'
- Rocco, 10 jaar

'Ik las nooit zo graag, maar nu kan ik niet wachten totdat ik deel 5 ook kan gaan lezen!'

- Ravi, 10 jaar

'Als je in *De Tempeljagers* leest, krijg je meteen een beeld bij het verhaal.'

- Wiellie, 12 jaar

'Ik heb *De Tempeljagers* in een sneltreinvaart gelezen en genoten van elke letter. Ik vind dit een geweldig boek vol spanning, actie en fantasie.'

- Stein, 14 jaar

DE TEMPELJAGERS

BOEK 5
HET LIED VAN
DE WOESTIJN

MICHAEL REEFS

**BILLY
BONES**

DAAR WAAR HET ALLEMAAL BEGON

Met wijd opengesperde ogen staart Noah naar het plafond. Slapen kan hij nu wel vergeten. En dat terwijl hij uitgerust moet zijn. Samen met zijn tweelingbroer Finn en hun vriendinnen Kim en Tess gaat hij morgen naar de Efteling. Zijn tante Lara en haar nieuwe vriend Ragnar gaan ook mee. Noah kijkt er al heel lang naar uit.

Lara heeft het speciaal voor Ragnar geregeld. Die komt uit IJsland, en daar hebben ze bijna geen attractieparken. Niet dat Ragnar snel naar een pretpark toe zou gaan. Hij was de laatste tijd eigenlijk alleen maar thuis, om voor zijn zieke moeder te zorgen. Gelukkig ontdekten de Tempeljagers een paar maanden geleden op het IJslandse eiland Farblönvik de tempel van Odin. Daar troffen ze de Bron van Wijsheid aan. Het water van de bron kon Ragnars moeder genezen. Kort na hun avontuur trok Ragnar bij Lara in. Lara's ex-vriend Kurt had er weinig

moeite mee. Bijna fluitend pakte hij zijn spullen en vertrok. Hij heeft zelfs geen afscheid van Noah en Finn genomen.

Noah slaat het dekbed van zich af en wacht even tot hij aan de kou is gewend. Op blote voeten loopt hij de gang op. 's Nachts is het in Chateau Ravenhorst een stuk koeler. Er is geen vloerverwarming en door alle grote ruimtes blijft de warmte van overdag er niet lang hangen.

Onderaan de grote trap in de hal blijft hij even staan. Zijn hart maakt een sprongetje als hij ziet dat de deur naar de kelder openstaat. De kelder... De herinneringen van vorig jaar zomer keren terug. Toen had hij daar samen met zijn broer Finn en Tess een geheime ruimte ontdekt.

Noah kan het niet laten om stiekem een kijkje in de kelder te nemen. Hij is er al een hele tijd niet meer geweest. De rondleidingen die er altijd plaatsvonden, gaan voorlopig niet door. Die deed Lara altijd, maar door hun nieuwe avonturen heeft ze daar geen tijd meer voor.

Noah doet het licht bovenaan de trap aan en loopt langzaam naar beneden. Voor de meeste mensen lijkt de kelder van het chateau net een doolhof. Het is een wirwar van kleine stenen ruimtes, die zijn afgesloten met stalen deuren. Maar Noah kent alles op zijn duimpje. Hij loopt zo door naar de kamer waar hij vorig jaar met Finn en Tess een gave show heeft gegeven, met licht- en geluidseffecten.

De deur van de showkamer staat op een kier. Noah stapt

de kamer binnen. Zijn blik valt meteen op de doorgang naar de geheime kelderruimte. Het gat zit verstopt achter een groot schilderij van een vrouw: Lisa Limoncelli, de vrouw die stierf aan liefdesverdriet. Tenminste, dat was het verhaal dat ze voor de show erbij hadden verzonnen.

Noah haalt het schilderij van de haak en zet het schuin tegen de muur. Hij pakt zijn mobiel en schijnt met het licht in de donkere kamer. Op de stenen vloer ligt nog wat overgebleven zand. Toen Noah de ruimte samen met Finn, Tess en Lara leeg had gehaald, troffen ze er een schatkist aan die de oude bewoners van het chateau jaren geleden hier hadden verstopt. In de kist zaten Afrikaanse maskers en een landkaart van het verdwenen eiland Kivamba.

Noah schijnt op de muren en op de plek waar de kist had gestaan. In zijn hoofd schieten de beelden van Kivamba voorbij. Hij ziet weer hoe Lara voor zijn ogen op de lange hangbrug door Riff Wilson werd ontvoerd. Hij ziet zichzelf weer met Finn en Tess door de hallen van de Heilige Tempel van de Olifant dwalen en puzzels oplossen, om uiteindelijk de hal te betreden waar ze het tegen Riff moesten opnemen.

Noah raakt zijn gezicht aan. In de olifantentempel had hij even superkrachten gekregen door een mysterieus masker, dat hij had afgenomen van een beeld van een Kivamba-krijger in de tempel.

‘Noah?’

Hij schrikt van het plotselinge geluid van de stem van zijn broer. Even leek het alsof Noah echt terug op Kivamba was.

Finn staat bij het gat in de muur. ‘Wat doe je hier?’ Hij draagt een pyjama van zijn favoriete superheld, Thor.

Noah schiet in de lach. In een flits is hij terug op Farblönvik, waar ze bijna door een gigantische hamer van Thor werden verpletterd.

‘Wat?’ vraagt Finn opnieuw, deze keer met opgetrokken wenkbrauwen.

‘Ik moest aan vorig jaar denken,’ begint Noah. ‘Toen ons eerste grote avontuur op Kivamba begon. Dat lijkt nu alweer zo lang geleden.’

Finn loopt naar Noah toe en legt een hand op zijn schouder. ‘Echt wel. En weet je...’ Finn kijkt hem diep in de ogen. ‘Ik ben blij dat ik alles met een broer zoals jij mocht beleven. En natuurlijk met Tess en Kim. We hebben samen zoveel meegemaakt en ik heb het gevoel alsof dit allemaal nog maar het begin is.’

‘Dat heb ik ook.’ Noah stapt naar achteren en gaat op de grond zitten, met zijn rug tegen de muur. ‘Het had niet veel gescheeld of we waren achtergebleven in het Gouden Paleis in de Drakenberg in China.’

‘Inderdaad, toen we het tegen die gevaarlijke Sheng-Du en Yena opnamen.’ Finn fladdert met zijn armen. ‘Dankzij de feniks was het gelukkig snel afgelopen met die twee.’

Noah slaakt een diepe zucht. ‘Het is veel, Finn. Denk je daar nooit over na? Ik bedoel, natuurlijk hou ik van avontuur, maar het is ook krankzinnig wat wij meemaken.’

‘Nu lijkt je net Kim,’ grapt Finn. ‘Die vindt ook alles zo heftig.’

Noah wil opnieuw zuchten, maar Finn komt vlug naast hem zitten en slaat een arm om hem heen.

‘Hé, ik snap het wel,’ zegt hij. ‘Dat gevoel heb ik ook. Maar ik denk ook aan alles wat we hebben geleerd. Niet alleen van Lara, maar ook door onze eigen ervaringen. We kunnen alles aan.’

‘Dat weet je niet, Finn. Wat als de Mentiri onverwacht opduiken? Je hebt zelf gezien hoeveel leden ze hebben. En misschien zijn er nog veel meer. Wat als ze ons overvallen en meenemen?’

‘Lara houdt alles goed in de gaten. Dat heeft ze zelf gezegd. Na de eerste overval is haar huis nóg beter beveiligd. En ze heeft zelfs ons huis laten beveiligen, al stelde pap daar nogal veel vragen over.’

Finn klinkt altijd zo zelfverzekerd, en Noah weet ook wel dat het uiteindelijk altijd goed komt.

‘Soms is twijfelen nodig om voorzichtig te blijven.’

‘Snap ik. Maar morgen gaan we vooral lol maken. Ik verheug me zo op de Efteling.’

Het idee dat ze morgen naar de Efteling gaan laat Noahs

laatste restjes twijfel en angst, net als de gouden feniks in de Drakenberg, in het niets vervagen.

Reken maar dat Noah zin heeft in de Efteling! Wat een fantastisch begin van de zomervakantie zal dat zijn.

KLETSNAT!

Zodra Noah uit het busje van Lara stapt, is zijn blik meteen gericht op de entree van de Efteling. Hij kijkt naar het grote gebouw met de vijf spitse punten in het rieten dak. Het Huis van de Vijf Zintuigen. Daarachter ligt het park.

Iedere keer wanneer Noah de ingang ziet, krijgt hij een grote grijns op zijn gezicht. Tess rent er al bijna vandoor en Kim trekt aan haar shirt om haar bij zich te houden. ‘Niet zo snel, jij,’ zegt ze.

Vanaf de parkeerplaatsen lopen tientallen mensen tegelijk naar het entreegebouw. Het lijkt wel alsof niemand kan wachten om het park in te gaan.

‘Hoe zijn die achtbanen eigenlijk?’ vraagt Ragnar in het Engels tegen Lara, en hij gaat wat dichterbij haar lopen.

‘Ben je daar bang voor?’ vraagt Lara lachend, en ze trekt Ragnar naar zich toe. ‘Ik had van zo’n stoere Viking als jij niet verwacht dat hij voor achtbanen terug zou deinzen.’

‘Ik ben er niet bang voor, hoor. Ik heb alleen nog nooit in een achtbaan gezeten. Ik weet dus niet wat ik kan verwachten. Wat natuurlijk niet wil zeggen dat ik het niet leuk vind. Ik heb er juist superveel zin in!’

‘Waar gaan we als eerste in, jongens?’ vraagt Tess, die de app van de Efteling op haar telefoon heeft geopend. ‘Bij de Piraña is de wachttijd nu maar tien minuten.’

‘Ja, leuk!’ zegt Kim. ‘Maar dan worden we wel kletsnat.’

Finn stoot speels met zijn schouder tegen die van Kim. ‘Geeft toch niet? Het is een warme dag! Een beetje afkoeling kan nooit kwaad.’

Ondertussen ziet Noah dat Lara haar ogen niet van Ragnar kan afhouden.

‘Joehoe, aarde aan Lara?’ zegt Tess lachend.

Lara knippert verward met haar ogen. ‘Sorry?’

‘Aarde aan Lara,’ herhaalt Noah. ‘Je zit zeker met je gedachten bij Ragnar, zoals wel vaker de laatste tijd. Maar dat geeft niet, jullie zijn nu natuurlijk een stelletje.’

‘Precies.’ Tess trekt Kim naar zich toe. ‘Net zoals wij een stelletje zijn.’ Tess wil Kim een zoen geven, maar Kim duwt haar vlug van zich af.

‘Niet in het openbaar,’ zegt ze beschaamd. ‘Dat hadden we toch afgesproken?’

‘Hè? O ja, natuurlijk. Sorry.’ In plaats daarvan geeft Tess Kim een stevige knuffel. ‘Kom hier, lief vriendinnetje van me.’

Zodra ze het Huis van de Vijf Zintuigen weer uit zijn, lopen ze meteen naar de Piraña.

‘Een beetje storm op zee kan nooit kwaad,’ merkt Finn lachend op.

‘Storm op zee,’ mompelt Noah. ‘Hé, dat past ook nog goed bij een andere attractie!’

‘Ja!’ roept Tess en ze pakt meteen haar mobiel. ‘Wacht, ik zoek even op hoe die ook alweer heet.’ Als ze hem heeft gevonden, probeert ze de naam uit te spreken: ‘Sirocco!’

Ze lopen langs de grote vijver waar ’s avonds een prachtige watershow te zien is; Aquanura. Ragnar geniet er zichtbaar van, want hij loopt stralend langs de vijver. Hij maakt een beweging alsof hij erin wil springen.

‘Rustig aan, gekke Viking,’ zegt Lara als ze hem terugtrekt.

‘Sorry, het ziet er allemaal gewoon zo fantastisch uit hier.’

Noah begrijpt dat wel. Zo’n attractiepark is ook gaaf voor volwassenen.

Tess wijst hun dankzij de plattegrond in de app moeiteloos de weg, al kennen Finn en Noah het park natuurlijk uit hun hoofd. Finn vertelt aan Ragnar een paar geheimpjes van Symbolica, een attractie waarbij je met een fantasievaarder door de kelders van een groot paleis rijdt.

‘Die fantasievaarders worden ’s nachts aan de lader gehangen, zodat ze een hele dag kunnen rijden,’ vertelt hij.

‘Daar kunnen we misschien straks naartoe, Ragnar,’ zegt

Kim, terwijl ze in de wachtrij bij de Piraña staan. De tien minuten die de app eerder aangaf, vliegen voorbij. Om de beurt vertellen ze aan Ragnar wat hij nog allemaal kan beleven in het park.

‘En in Symbolica lijkt het ook alsof een grote walvis een ruit doormidden breekt,’ ratelt Finn door. ‘Er stroomt zelfs water uit het plafond!’

Maar Noah heeft het idee dat Ragnar steeds wordt afgeleid door alle geluiden van mensen. Hij kijkt de hele tijd om zich heen, alsof hij gesprekken van anderen probeert te volgen.

‘Waar ben je met je gedachten, Ragnar?’ vraagt Lara. ‘Ben je moe? Anders gaan we naar een rustigere plek.’

‘Nee, jongens, het komt goed,’ stelt Ragnar hen gerust. ‘Echt waar. Ik vind het hier fantastisch. Als jullie denken dat ik ga genieten, dan ga ik genieten!’

Als ze met z’n allen in een bootje van de Piraña zitten, barst het watergeweld los. Bijna iedereen draagt een poncho, behalve Ragnar. Die vreest het water niet. Hoe meer hoge golven er tegen het bootje aan beuken, hoe enthousiaster hij wordt.

‘Dus jij vindt het niet erg om nat te worden?’ vraagt Finn op uitdagende toon, en hij spettert wat water in Ragnars richting.

Ragnar ziet er de lol wel van in. Hij doet hetzelfde terug bij Finn. Alleen wordt Tess nu ook nat.

‘Stop daarmee!’ roept ze lachend, terwijl ze per ongeluk water naar Noah gooit.

Voor ze het weten, zijn ze in een watergevecht beland. Ondanks het feit dat Noah nat wordt, geniet hij er met volle teugen van. Ook Ragnar heeft het naar zijn zin.

Tess filmt alles met haar telefoon. ‘Ik weet zeker dat dit filmpje viral gaat. Een echte Viking die zich helemaal uitleeft in de Piraña.’

Ze belanden in een stroomversnelling en door de flinke golven gaat het bootje heftig op en neer. Daardoor stroomt er heel veel water naar binnen.

Gelukkig gaan ze de bocht om en komen ze in rustiger vaarwater terecht. Iedereen heeft even tijd om op adem te komen. Maar net als ze denken veilig te zijn, schieten twee standbeelden ineens water op hen af. Lara wordt geraakt door een dikke waterstraal. Ze krijgt het uit van plezier.

‘Zo, nu ben jij ook nat!’ roept Tess, keihard lachend.

Na een nieuwe stroomversnelling – waarbij opnieuw niemand gespaard blijft – bereiken ze twee hoge watermuren, waar een gordijn van mist tussen hangt.

Net als Noah denkt dat de kust veilig is, komen ze bij het laatste deel van de route: de plek waar de actiefoto wordt gemaakt. Opnieuw wordt iedereen nat, waarna Finn keihard roept: ‘Lachen!’

Noah grijnst en steekt een duim op.

Het water valt als een kletsnatte deken over hen heen. Ragnar houdt als enige zijn hoofd omhoog, waardoor het water over zijn gezicht klettert. Hij neuriet vrolijk mee op de muziek van de attractie.

Tot overmaat van ramp worden ze ook nog eens beschoten door waterstralen.

‘Bukken!’ roept Finn, maar het is al te laat. De twee standbeelden die op de rand tussen de rotsen staan, schieten enorme waterstralen op het bootje af.

Ragnar springt overeind en roept: ‘Wie deed dat?!’

‘Die kinderen daar,’ wijst Tess en ze richt haar mobiel op hen. Natuurlijk moet ze ook dat filmen. ‘Zie je ze, Ragnar? Ze hebben je expres geraakt.’

Tegenover de standbeelden, aan de andere kant van de kolkende rivier, staat een groep giechelende kinderen. Zij steken hun handen in beelden die voor hen staan en kunnen zo water laten spuiten.

Noah kijkt naar de grijnzende Ragnar. Het was een goede keuze van Tess om hier als eerste in te gaan. De woeste Viking heeft een hoop lol.

Langzaam varen ze in de richting van de uitgang. Wanneer ze uitstappen, merkt Noah pas echt goed dat hij helemaal nat is. Het zal wel even duren voordat zijn kleren weer droog zijn. Vlug gaan ze naar de actiefoto kijken.

‘Ik zie er niet uit!’ roept Tess.

‘Ik ook niet,’ zegt Kim lachend.

Lara loopt naar de kassa. ‘En toch bestel ik hem. Dit is een mooi aandenken.’

Ondertussen is het nog warmer geworden. De zon werpt haar stralen glorieus over het park.

Snel gaan ze door naar Sirocco, een attractie waar Noah nog niet in is geweest. Hij wordt weleens misselijk van rondjes draaien, maar hij is nu toch wel nieuwsgierig.

Er staat gelukkig geen lange rij bij de attractie. Ze kunnen bijna meteen doorlopen en nemen plaats in een van de ronde bootjes. Ragnar, Finn en Noah gaan samen. Lara, Tess en Kim lopen een stukje door en nemen een andere boot.

‘En wat hebben we hier?’ vraagt Ragnar, en hij wijst omhoog naar de vreemd geklede man die aan een touwladder aan het plafond hangt.

‘Dat is Sindbad de Zeeman,’ legt Finn uit. ‘Deze bootjes zijn handelsschuiten en wij zijn nu koopmannen. Zo meteen gaat het flink stormen en zullen we ons goed vast moeten houden.’

Hij heeft zijn zin nog niet afgemaakt, of het bootje waar ze in zitten begint rond te draaien. Ragnar geeft lachend een slinger aan het stuurwiel in het midden. Het bootje draait nog harder.

‘Rustig, Ragnar!’ roept Noah, die zijn maag in bedwang probeert te houden. Hij kan niet zo goed tegen het gedraai,

maar hij doet zijn best te genieten van de attractie. De sfeervolle Arabische muziek die wordt afgespeeld blijft meteen in zijn hoofd hangen.

Dan beginnen de lichten ineens te knippen, om een zwaar onweer na te bootsen. Sindbad de pop kan zich maar met moeite vasthouden en slingert heen en weer. De muziek versterkt het effect nog en klinkt dreigender dan daarnet.

‘Ja, harder!’ roept Finn en hij draait samen met Ragnar aan het stuurwiel.

Ook al is Noah misselijk, hij probeert toch te ontspannen en te genieten. Totdat hij uiteindelijk beseft dat dit toch wel een toffe attractie is!

‘Misschien kunnen we nu even ergens wat gaan drinken,’ stelt Lara voor als ze de attractie verlaten. ‘En een broodje eten.’

Ze steken het plein over waar Sirocco aan ligt en kijken even naar de enorme vogel die de voorkant van de overdekte achtbaan Vogel Rok siert. Daar wil Noah straks wel in. Naast De Vliegende Hollander is het zijn lievelingsattractie. Maar De Vliegende Hollander betekent veel voor hem. De rit met de sloep over de donkere zee, de spannende muziek die steeds harder wordt en het hoogtepunt: de afdaling nadat de sloep het hoogste punt heeft bereikt.

Al meer dan 50.000 kinderen lezen de boeken van Michael Reefs

Tijdens een uitje in de Efteling komen de Tempeljagers erachter dat er een vloek rust op Ragnar, de nieuwe vriend van tante Lara. Om hem te redden reizen ze af naar het hart van de Australische woestijn.

Niet alleen zou daar een geneeskrachtig bot verborgen liggen, maar ook nog de magische kern van een neergestorte meteoriet. En die mag absoluut niet aan de rest van de wereld blootgesteld worden... Lukt het de Tempeljagers om Ragnar te bevrijden van de vloek? Of ligt er nog meer gevaar op de loer?

www.billybones.nl

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

Gehelmen

Avontuur

Actie

Check hieronder
de boektraller!

